

عنوان مقاله:

مقایسه استعاره مفهومی با سنتی و بررسی آن در شعر فدوی طوقان

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی پژوهش های میان رشته ای در پرتو زبان عربی و جریان های ادبی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

الهام کرامتی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

مرضیه اباد - دانشیار گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

در گذشته کاربرد استعاره بیشتر به منظور زیبایی آفرینی و روشی برای نو آوری هایهنری در زبان بود اما به تدریج پس از پیدایش زبان شناسی شناختی و با طرح نظریه استعاره مفهومی در سال ۱۹۸۰ م از سوی جورج لیکاف و مارک جانسون در کتاب (استعاره هایی که با آن زندگی می کنیم)، نگاه سنتی استعاره به چالش درآمد و از محدوده حوزه زبانی خارج شد و تبدیل به ابزاری برای تفکر و اندیشه گردید که در زندگی روزمره بشر جریان دارد و از طریق حوزه های مبداء و مقصد گوناگون به مخاطب برای درک امور نا ملموس و انتزاعی کمک می کند به عنوان مثال در عبارت «عشق زن دان است»، عشق که یک مفهوم انتزاعی است به مثابه ی زندان که دارای مفهومی ملموس و عینی استدر نظر گرفته شده است. استعاره های مفهومی خود به سه گروه استعاره های جهتی، هستی شناختی و ساختاری تقسیم می شوند. این مقاله بر آن است تا ضمن بررسی استعاره مفهومی در مقایسه با استعاره کلاسیک به بررسی نمونه هایی از این استعاره در اشعار فدوی طوقان، شاعر معاصر عرب بپردازد.

کلمات کلیدی:

استعاره سنتی، استعاره مفهومی، حوزه مبداء، حوزه مقصد، نگاشت، فدوی طوقان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1816359>

